

พระราชบัญญัติ
เงินรัชชูปการ (ฉบับที่ ๔)
พุทธศักราช ๒๔๘๑

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐)

อาทิตย์ทิพอาภา

เจ้าพระยาযায়มราช

พด. อ. เจ้าพระยาพิชเชนทรว โยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๒๑ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๘๑

เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

เล่ม ๕๕ หน้า ๔๒๗ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๔๘๑

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเงินรัชชูปการ พ.ศ. ๒๔๖๘

จึงพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเงินรัชชูปการ (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๘๑”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ (๔) แห่งพระราชบัญญัติเงินรัชชูปการ พุทธศักราช ๒๔๖๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) เงินรัชชูปการนั้นต้องเสียแต่ต้นเดือน เมษายน เป็นต้นไปจนถึงวันสิ้นเดือนธันวาคม ทุกปี ภายหลังแต่นั้นถึงวันสิ้นเดือนมีนาคมให้เก็บเพิ่มขึ้นร้อยละสิบห้าของจำนวนเงินที่ต้องเสีย ต่อจากนั้นไปให้เก็บเพิ่มขึ้นร้อยละสิบของจำนวนเงินที่ต้องเสีย”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติเงินรัชชูปการ พุทธศักราช ๒๔๖๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๕) ชายฉกรรจ์ซึ่งมาจากต่างประเทศเข้ามาในพระราชอาณาเขตต์ ต้องนำเงินรัชูปการสำหรับปีที่เข้ามานั้นไปเสียต่อกรมการอำเภอท้องที่แห่งหนึ่งแห่งใดก่อนสิ้นเดือนธันวาคม หรือภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่เข้ามาในพระราชอาณาเขตต์แล้ว แต่อย่างไร จะเป็น ประโยชน์แก่ตน หากไม่นำเงินไปเสียภายในกำหนดนี้ แต่ยังไม่เกินสามเดือน นับแต่วันพ้นกำหนดดังกล่าวแล้ว ให้เก็บเพิ่มขึ้นร้อยละยี่สิบห้าของจำนวนเงินที่ต้องเสีย หากไม่นำเงินไปเสียต่อจากนั้นไปให้เก็บเพิ่มขึ้นร้อยละห้าสิบของจำนวนเงินที่ต้องเสีย แต่ผู้ที่จะได้รับประโยชน์ในการเสียเงินรัชูปการ ภายหลังเดือนธันวาคม นั้นจะต้องได้รับหนังสือสำคัญสำหรับตัวจากกรมการอำเภอเป็นหลักฐานก่อนจึงให้ถือว่าเป็นผู้ควรได้รับประโยชน์นี้

อนุมาตรานี้มีให้ใช้สำหรับผู้ซึ่งเคยอยู่ในพระราชอาณาเขตต์มาแล้วในปีนั้น และออกไปโดยยังไม่ได้เสียเงินรัชูปการ”

มาตรา ๕ เงินรัชูปการที่ค้างชำระซึ่งจะต้องเสียทวิคูณตามความในพระราชบัญญัติเงินรัชูปการ พุทธศักราช ๒๔๖๘

นั้น ให้เลิกเก็บทวีคูณ แต่ให้เก็บเพิ่มขึ้นร้อยละห้าสิบ
ของจำนวนเงินที่ต้องเสีย

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีหน้าที่
รักษาการให้ขึ้นไปตามพระราชบัญญัตินี้.

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พ.อ. พลพลพยุหเสนา

นายกรัฐมนตรี

มาตรา ๔ (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติเงินรัชชูปการ
พุทธศักราช ๒๔๖๗ ซึ่งถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติเงินรัชชูปการ
(ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๔๗๑ มีข้อความดังต่อไปนี้

“มาตรา ๔ ๑๑๑ ๑๑๑

(๔) เงินรัชชูปการนี้ต้องเสียแต่ต้นเดือนเมษายนเป็นต้นไป
จนถึงวันสิ้นเดือนกันยายนทุกปี ภายหลังแต่ต้นปีให้เก็บโดยอัตรา
ทวีคูณ

(๕) ชายฉกรรจ์ซึ่งมาจากต่างประเทศเข้ามาในพระราชอาณา
เขตนี้ ต้องนำเงินรัชชูปการสำหรับปีที่เข้านั้นไปเสียต่อกรมการ
อำเภอท้องที่แห่งหนึ่งแห่งใดก่อนต้นเดือนกันยายน หรือภายในกำหนด

หกสิบวัน นับแต่วันที่เข้ามาในพระราชอาณาเขตคั้นอย่างหนึ่ง
อย่างใดในสองอย่างนี้แล้วแต่จะเป็นประโยชน์แก่ตน มิฉะนั้นให้เก็บ
โดยอัครราชทูต แต่ผู้ที่จะได้รับประโยชน์ในการเสียเงินรัฐ
ูปการภายหลังเดือนกันยายนั้น จะต้องได้รับหนังสือสำคัญสำหรับ
ตัวจากกรมการอำเภอเป็นหลักฐานก่อน จึงให้ถือว่าเป็นผู้ควรได้
รับประโยชน์อันนี้

อนุมাত্রานมิให้ใช้สำหรับผู้ที่เคยอยู่ในพระราชอาณาเขตคั้นมา
แล้วในบั้นนี้และออกไปโดยยังไม่ได้เสียเงินรัฐูปการ

๑๓๑

๑๓๑”